

Sygn. akt I C 2055/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: protokolant N. Al (...)

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa E. C. (1) i K. F.,

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódek E. C. (1) i K. F. kwoty po 9.906,06 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset sześć złotych 06/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2014r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powódek kwotę 3.803 zł (trzy tysiące osiemset trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

IV nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 391,38 zł (trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych 38/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 2055/14

UZASADNIENIE

Powódki K. F. i E. C. (2) wniosły o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwot po 10.858,90 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazały, że dochodzone kwoty stanowią odszkodowanie za uszkodzenie należącego do nich pojazdu marki K. (...)d w wyniku kolizji z dnia 14 czerwca 2014r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotę 8.100 zł. Zdaniem powódek kwota ta była zaniżona (k. 2-3).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że ustalona w toku postępowania likwidacyjnego wartość pojazdu powódek wynosiła 33.000 zł zaś wartość wraku 24.900 zł. Przyjmując zaistnienie tzw. szkody całkowitej wypłaciła różnicę 8.100 zł, która była odpowiednim odszkodowaniem (k. 18-19).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 czerwca 2014 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzony został pojazd powódek marki K. (...)’d. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(bezsporne)

Szkoda została zgłoszona pozwanemu najpóźniej w dniu 16 czerwca 2014r.

(dowód: pismo k. 26)

Wartość pojazdu powódek przed szkodą wynosiła 31.200 zł. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 17.200 zł.

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna była wymiana szeregu części. Do naprawy zakwalifikować należało jedynie formowanie przodu.

Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub Q, w tym części o tzw. porównywalnej jakości (np. sygnowanymi znakami P, PJ lub części z rynku wtórnego nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Zastosowanie do naprawy części oryginalnych nie wpłynie na zmianę wartości pojazdu.

Całkowity koszt naprawy pojazdu, w przypadku przeprowadzenia naprawy w warsztacie stosującym stawki robocizny na poziomie średnim w regionie, tj. 115 zł /rbg, z zastosowaniem wyłącznie cen części oryginalnych wyniósłby 27.912,13 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego – k. 110-127)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódkom kwotę 8.100 zł.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Wskazać należy, że pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powoda.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość

odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego, wartość pojazdu powódek przed szkodą wynosiła 31.200 zł, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 17.200 zł. Całkowity koszt naprawy pojazdu wynosił 27.912,13 zł brutto z zastosowaniem części oryginalnych, przy czym zastosowanie tych części nie wpłynie na zmianę wartości pojazdu według stanu sprzed szkody.

Ponieważ pozwany jak dotychczas wypłacił powódkom odszkodowanie w kwocie 8.100 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 19.812,13 zł.

Z uwagi na fakt, że powódki domagały się zapłaty odszkodowania na swoją rzecz w częściach równych, należało - w oparciu ww. przepisy - zasądzić na ich rzecz kwoty po 9.906,06 zł (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty zgodnie z żądaniem powódek, od dnia 16 lipca 2014r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić (pkt II wyroku).

W pkt III wyroku w oparciu o art. 100 kpc (jako że powód przegrał jedynie w nieznacnej części swojego żądania) należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódek zwrot całości poniesionych przez nie kosztów procesu. Koszty te wyniosły 3803 zł, na co składały się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1086 zł, wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego w kwocie 2.400 zł (§6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 maja 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349 z 2002r.), a także uiszczona w kwocie 300 zł zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, oraz 17 zł opłaty skarbowej.

W pkt IV wyroku w oparciu o art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DzU.2010.90.594 j.t.) w zw. z art. 100 kpc orzeczono o obowiązku zwrotu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kosztów, nakazując ściągnąć od pozwanego kwotę 391,38 zł tytułem wynagrodzenia biegłego.

/-/ SSR Piotr Żywicki